

[Arne Bjerregaard]

Ministeren sagde heroppefra, at der skulle tages hensyn, det var nødvendigt at tage politisk hensyn til alle samfundsgrupper, og de svageste var vi nødt til at tilgodese. Så må jeg spørge ministeren: mener ministeren ikke, at når der er 13 kr. 79 øre i timen for en familie – det er endda hele familien, der får det, så det bliver kun det halve til hver af dem – så hører sådan en familie til de lavest lønnede. Skulle denne familie så ikke have lov til at få en lille stigning, ligesom man får det inden for andre områder hos lønmodtagerne?

Det kan ikke hjælpe, at ministeren kommer og siger: ja men de har kapitalgevinster, man udregner formuen til så og så meget. Ja men kære venner, vi andre lønmodtagere har også kapitalgevinster, måske lige så store, som landbrugere kan have. Det er altså ikke et argument, at der kan være en kapitalgevinst. Der er altså overhovedet intet argument for, at landbruget på nuværende tidspunkt skal betale noget som helst til denne pakke. Hvis man skulle være retfærdig, måtte man gøre det omvendt og sige: kære venner, I har kun 13 kr. 79 øre i timen, I må have noget mere fra nogle, der har noget mere.

Det væsentligste er, at ministeren sammen med den øvrige regering vil forstå, at det er væsentligt, at vi stimulerer dansk landbrug, så dansk landbrug kan øge sin produktion til gavn for os alle. Vi andre er ikke ret meget værd i produktionsmæssig henseende. Vi skal, som jeg vist tidligere har sagt, bare sørge for at pille guldæggene fra vores produktionsvirksomheder, og det skal vi nok gøre tilpas, men vi skal ikke slagte hønen, som ministeren nu vil til.

Derfor er jeg nødt til at sige igen: jeg advarer regeringen. Det var det, jeg gjorde for. Jeg advarer blot regeringen, for de 200 mill. kr., som man reelt får i kassen nu, kan godt føre til et minus på milliarder om et års tid, og det var vel ikke det, der var ministerens mening. Lad mig sige til sidst: tænk jer dog om i den regering, hvad det er, I gør! Vil man gøre det fornuftige og lytte lidt mere til os – det skulle man have gjort mange gange tidligere – så skal vi gerne være med til at klare også den hurdle for jer.

Ib Christensen (DR):

Jeg stillede skatteministeren et konkret spørgsmål, som jeg tror det vil være værdifuldt at få regeringens svar på, nemlig om regeringen mener, at dette lovforslag vil være i strid med EFs regler om konkurrenceforvridning. Jeg synes, det ville være rart at få en tilkendegivelse fra regeringen på dette punkt.

Jeg vil i øvrigt takke regeringen for det svar, skatte- og afgiftsministeren gav. Ministeren udtrykte håb om, at bl. a. retsforbundet ville se dette lovforslag i en sammenhæng og se det som en begyndelse. Det er jeg glad for, og jeg er også glad for, at ministeren bekræftede, at det er regeringens hensigt endnu i denne folketingssamling at komme med lovforslag til den langsigtede løsning omkring jordværdistigningerne og den samfundsmæssige inddragelse heraf. Det skal ikke støde på tekniske vanskeligheder, hr. minister, for ministeren kan med stor tryghed gå til retsforbundets folketingsgruppe. Vi har leveret et lovforslag derom, og jeg er sikker på, at også andre partier vil yde bistand, så der bliver i hvert fald ikke tekniske vanskeligheder. Der bliver formentlig heller ikke politiske vanskeligheder, for det må være sådan, at de partier, der har positive intentioner på dette område, må sige: ja vel, vi er parat til at samarbejde om det, og så må vi vise hinanden gensidig imødekommenhed. Vi må ikke bare sige: vi værdsætter jeres intentioner, men det skal ikke lige gøres på den måde. For så kommer der ikke noget ud af det. Jeg håber på, at regeringen vil tage dette hensyn lige så vel som andre partier, der har en positiv indstilling på dette område.

Ministeren sagde også meget rigtigt, at dette forslag ikke låser af for nogenting. Jeg må måske fortolke det på den måde, at det ikke foregriber nogenting heller.

Må jeg videre sige, at det er egentlig mærkeligt, at mens man med døgnvarsler kan gennemføre øgede indirekte afgifter, også afgifter på ting og sager, der ikke før har været afgiftsbelagte, og mens man uden blusel forhøjer indkomstskatten, er der altid knyttet en mægtig stor mystik til at gennemføre en øget beskatning af noget, der i århundredere har været et dansk beskatningsobjekt, nemlig jorden. Vi har haft en statsgrundskyld før, vi har haft en grundstigningsskyld, samtidig med at vi havde en statsgrundskyld, og derfor kan jeg egentlig ikke se, at der skulle